

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ
***XIII Міжнародної науково-
практичної конференції здобувачів
вищої освіти і молодих науковців***
**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

26 травня 2020 року
м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА**МОЛОДИХ: Матеріали XIII Міжнародної науково–практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих науковців. - Рівне: РВВ РДГУ.- 2020.- 375 с.*****Програмний комітет:***

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, завідувач кафедри всесвітньої історії РДГУ – **голова оргкомітету;**

Дейнега Олександр Вікторович – кандидат економічних наук, професор, проректор з наукової роботи РДГУ – **заступник голови оргкомітету;**

Тимошук Олександр Станіславович – кандидат педагогічних наук, доцент – **заступник голови оргкомітету;**

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор технічних наук, професор;

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор;

Сяський Андрій Олексійович – доктор технічних наук, професор;

Гон Максим Мойсейович – доктор політичних наук, професор;

Войтович Ігор Станіславович – доктор педагогічних наук, професор;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культурології, професор;

Батишкіна Юлія Валеріївна – кандидат технічних наук, доцент;

Кирильчук Олександр Миколайович – кандидат філологічних наук, доцент;

Трофімчук Володимир Миколайович – кандидат педагогічних наук, доцент;

Назарук Марія Володимирівна – кандидат технічних наук, старший викладач;

Михальчук Романн Юрійович – кандидат історичних наук, доцент;

Лагодюк Павло Степанович – здобувач вищої освіти 4 курсу фізико-технологічного факультету

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол №5 від 28.05.2020р.)

- Коваленко О.В., Лисенко Г.М., Машовець М.А., Низковська О.В., Панасюк Т.В., Піроженко Т.О., Поніманська Т.І., Сідельнікова О.Д., Шевчук А.С., Якименко Л.Ю. Київ: Видавництво «Світлич», 2012. 26 с.
2. Гавриш Н. В. Інтегровані заняття. Методика проведення. Київ: Шкільний світ, 2007. 127с.
3. Запорожец А. Актуальные проблемы эстетического воспитания детей. *Дошкольное воспитание*. 1976. №12. С. 8 - 10.
4. Казакова Т. Г. Изобразительная деятельность и художественное развитие дошкольников. Москва: Педагогика, 1983. 111 с.
5. Крутий К. Інтеграція в дошкільній освіті як інноваційне явище або Що треба знати про інтеграцію. *Дошкільне виховання*. 2018. № 7.

СУЧАСНИЙ СТАН ПІДГОТОВКИ ЕЛЕКТРОЗВАРЮВАЛЬНИКІВ З ОСНОВ ВИРОБНИЧОЇ БЕЗПЕКИ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

Лук'янович Ю., здобувач вищої освіти

**Тимошук О.С., кандидат педагогічних наук, доцент
Рівненський державний гуманітарний університет**

У Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки [2] визначено, що освіта – це стратегічний ресурс соціально-економічного, культурного і духовного розвитку суспільства, поліпшення добробуту людей, забезпечення національних інтересів, зміцнення міжнародного авторитету й формування позитивного іміджу нашої держави, створення умов для самореалізації кожної особистості. З огляду на це, проголошений інвестиційно-інноваційний розвиток вітчизняної економіки зумовлює необхідність системних змін у сфері професійно-технічної освіти [1, с. 1].

Кваліфікований робітник – це освітньо-кваліфікаційний рівень робітника, який на основі повної або базової загальної середньої освіти здобув спеціальні уміння та знання, має відповідний досвід їх застосування для вирішення професійних завдань у певній галузі народного господарства [4].

Професійно-технічна освіта є складовою української системи освіти, де людина може оволодіти знаннями, уміннями і навичками за певною робітничою професією. Наразі у закладах профосвіти можна здобути майже 430 професій.

В умовах переорієнтації багатьох видів виробництва, будівництва та технологій в цілому велика роль відводиться професії електрогазозварювальник. Важливою перевагою професійної освіти є її гнучкість та швидка реакція на запити ринку праці: нині пройти навчання у закладах можуть не лише вчорашні випускники шкіл, а й дорослі, які хочуть підвищити кваліфікацію або змінити фах [3]. Тому вимоги до змісту підготовки електрогазозварювальників в сучасних умовах зорієнтовані виключно на потреби ринку. Поряд із цим зростає кількість небезпек, що загрожують майбутньому зварювальнику у процесі його професійної діяльності, що вимагає відповідної переорієнтації вимог до підготовки з питань виробничої безпеки.

Вимоги до професійної підготовки зварювальників з виробничої безпеки регламентовані у першу чергу стандартом їх підготовки [5]. У відповідності до стандарту така підготовка провадиться під час вивчення курсу «Охорона праці», на опрацювання якого відводиться не менше 30 год. Проаналізувавши стандарт, а також досвід викладачів закладів ПТО ми можемо констатувати, що на вивчення охорони праці відводиться від 30 до 36 академічних годин, а на вивчення виробничої безпеки, як змістового модуля, 4-8 годин

Варто визначити як першочергові кроки у вирішенні проблеми забезпечення більш якісної підготовки електрогазозварювальників з питань виробничої безпеки ми вбачаємо:

- 1) проведення моніторингових досліджень та здійснення коротко- та довгострокового прогнозування ризиків сучасного виробництва;
- 2) з урахуванням зарубіжного досвіду на основі компетентнісного підходу необхідно оновити зміст професійно-технічної освіти шляхом розробки державних стандартів нового покоління;
- 3) підвищення кваліфікації педагогічних працівників та працівників, які залучаються до організації та проведення професійного навчання персоналу на виробництві.
- 4) вирішення проблеми якості профтехосвіти неможливе без її сучасного навчально-методичного забезпечення.

Таким чином, за результатами аналізу літературних джерел нами установлені проблеми підготовки з питань виробничої безпеки електрогазозварювальників, а також запропоновані шляхи удосконалення цього процесу. Подальші наукові пошуки будуть зосереджені на оновленні підходів методичного супроводу вивчення виробничої безпеки.

Список використаних джерел:

1. Діденко О. Забезпечення якості професійної підготовки кваліфікованих робітників в ринкових умовах. URL: [%D0%B0%D1%85.pdf](#) (дата звернення: 15.05.2020).
2. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року: *Указ Президента України від 25.06.13 року № 344/2013*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/344/2013> (дата звернення: 16.05.2020).
3. Професійна освіта. URL: <https://mon.gov.ua/ua/tag/profesiyno-tehniczna-osvita> (дата звернення: 16.05.2020).
4. Кваліфікований [pohttps://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B2%D0%](https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9A%D0%B2%D0%) (дата звернення: 15.05.2020).
5. Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері професійної (професійно-технічної) освіти “Сучасна професійна (професійно-технічна) освіта” на період до 2027 року: *Розпорядження Кабінету Міністрів України від 12 червня 2019 р. № 419-р*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/419-2019-%D1%80> (дата звернення: 10.05.2020).

6. Стандарт професійної (професійно-технічної) освіти. 7212 - Електрозварник на автоматичних та напівавтоматичних машинах [Електронний ресурс] // Міністерство освіти і науки України. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/profesijno-tehnichna-osvita/derzhavni-standarti-navchalni-plani-ta-programi/zatverdzeni-standarti-profesijno-tehnichnoi-osviti-2017>.

ОСОБЛИВОСТІ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Лук'янчук Г. А., здобувач другого (магістерського) рівня вищої освіти

Пелех Ю. В., доктор педагогічних наук, професор, проректор з науково-педагогічної та навчально-методичної роботи

Рівненський державний гуманітарний університет

У Концепції національно-патріотичного виховання дітей та молоді наголошується, що патріотичне та національне виховання є стрижневими, основоположними, що відповідають як нагальним вимогам, так і викликам сучасності [4].

Формувати розуміння багатства культурної спадщини народу та національно-патріотичні почуття особистості слід починати з дошкільного віку, адже цей період розвитку є сенситивним для становлення морально-духовної сфери, пізнання навколишнього світу, виховання першооснов національної самосвідомості (етнізації), що включають усвідомлення своєї приналежності до нації, пробудження любові та поваги до національної мови, традицій, символіки, зародження особливих рис національного характеру. Відтак розробка інноваційних підходів до національного виховання дітей набуває особливої значущості в діяльності закладів дошкільної освіти.

Наукові підходи щодо національного виховання і формування національної свідомості зростаючого покоління висвітлені в доробку І. Беха, А. Богуш, М. Боришевського, З. Гасанова, П. Ігнатенка, О. Каплуновської, Л. Крицької, Л. Кулішенко, С. Лавриненко, С. Тесленко, О. Сухомлинської, Т. Філімонової та ін.

Варто зазначити, що наразі серед дослідників немає усталеного погляду щодо співвідношення національного та патріотичного виховання. Автори вирізняють як національні, так і патріотичні почуття.

У Великому тлумачному словнику вказано, що національно-патріотичне виховання виражає, як національні, так і патріотичні стремління [1]. Патріотичне становлення індивіда розглядається як двосиній процес: на психологічному рівні – це формування уявлень, почуттів, звичок, настроїв та прагнень; на ідеологічному – формування патріотичної свідомості, ідеї, поглядів і переконань. Педагогічний словник трактує національне виховання як історично зумовлену і створену самим народом сукупність ідеалів, поглядів, переконань, традицій, звичаїв та інших форм соціальної практики, спрямованих на організацію життєдіяльності підрастаючих поколінь, у процесі якої засвоюється духовна і матеріальна культура нації, формується національна свідомість і досягається духовна єдність поколінь [5, с.57].

У контексті нашого дослідження слушною є позиція П. Ігнатенка, який вбачає головну відмінність між національним і патріотичним вихованням в тому, що «об'єктом національних почуттів є етнос, незалежно від його розселення, а в патріотичних почуттях віддзеркалюється прихильність до рідної землі, території, місця народження, Батьківщини» [2, с.44].

Акцентуємо, що національні почуття належать до найскладніших і найвищих проявів духовного світу людини, а тому ще не можуть бути глибоко розвинуті в дітей. Однак в старшому дошкільному віці закладаються основи цих почуттів унаслідок сприймання дитиною подій навколишнього життя. Національне почуття за своєю природою – інтегральне, що об'єднує в єдине ціле моральний, трудовий, розумовий, естетичний, фізичний складники розвитку особистості дитини дошкільного віку.

Основними завданнями національно-патріотичного виховання старших дошкільників є: формування любові до рідного краю (причетності до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, села), до культурного спадку свого народу; виховання любові, поваги до своїх національних особливостей; формування духовно-моральних цінностей, почуття власної гідності як представників свого народу; виховання толерантного ставлення до представників інших національностей, до однолітків, батьків, сусідів, інших людей [3].

Водночас педагогічними умовами ефективної реалізації окреслених завдань є: організація розвивального середовища (природного, соціального, предметного, культурного); належне програмове-методичне забезпечення освітнього процесу; інтегрування в освітньому процесі різних форм роботи з дітьми, методів, засобів педагогічного впливу, видів дитячої діяльності, систематичне вивчення стану освітньої роботи, її результативності.

Дитина старшого дошкільного віку має орієнтуватись у тому, що її країна розташована на певній території, на якій проживають українці – носії своєї культури, звичаїв, мови. Виховання, ставлення до своєї країни ґрунтується на когнітивному компоненті: дітям повідомляють інформацію, яку їм слід засвоїти. При цьому важливо, щоб знання були емоційними і спонукали дитину до активної діяльності. В дитячому віці ще досить складно усвідомити національні почуття, які формуються й розвиваються поступово під впливом навколишнього середовища та інших чинників.

Отже, національне виховання старших дошкільників нині є важливою складовою змісту роботи закладів дошкільної освіти та сім'ї, що спрямована на формування в дітей почуття національної гордості, духовно-моральних орієнтирів, бажання сумлінно виконувати обов'язки громадянина, усвідомлення свого українства, плекання любові до рідної мови та співвітчизників.

Список використаних джерел

1. Великий тлумачний словник української мови / уклад і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ: Ірпін: ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
2. Ігнатенко П., Крицька Л. Громадянське виховання: історичний аспект *Шлях освіти*. 1997. (№1). С. 38-43.
3. Каплуновська О. М., Кичата І. І., Палець Ю. М. «Україна – моя Батьківщина». Парціальна програма національно-патріотичного виховання дітей дошкільного віку за наук. ред. О. Д. Рейпольської. Тернопіль: Мандрівець, 2016. 72 с.

Молодий мистецтвознавець

Вітошко А.С., Тюска В. Б. СПЕЦИФІКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТУРИЗМУ В СУЧАСНИХ УМОВАХ (НА ПРИКЛАДІ МІЖКУЛЬТУРНИХ КОНТАКТІВ УКРАЇНИ ТА ТУРЕЧЧИНИ).....	358
Димченко С.С.ЕМОЦІЙНА СТІЙКІСТЬ ЯК ФАКТОР ВИКОНАВСЬКОЇ НАДІЙНОСТІ ВИКОНАВЦІВ НА УДАРНИХ ІНСТРУМЕНТАХ.....	360
Кравчук Я., Виткалов С. В. ПРОБЛЕМИ У ФУНКЦІОНУВАННІ МУЗЕЇВ РІВНЕНЩИНИ У ХХІ СТ. ТА ШЛЯХИ ЇХ УСУНЕННЯ.....	361
Кунь В. П., Якимчук С. Н. ГЕНЕЗА ХОРОВОЇ ОСВІТИ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ В АСПЕКТІ ЇЇ СТИЛЬОВОЇ ЕВОЛЮЦІЇ КІНЦЯ ХІХ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	362
Michajlik F.W., Naumov D. I ARTYSTYCZNY OBRAZ JAK CENTRALNY KOMPONENT SOCJALNEJ REKLAMY.....	363
Наумова С. В., Тюска В. Б.ІННОВАЦІЙНІ КУЛЬТУРНІ ФОРМИ РОБОТИ РАДЕХІВСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАЙОННОЇ БІБЛІОТЕКИ.....	364
Федун Ю. А., Тюска В. Б. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У МУЗЕЯХ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	366